

Práci kolegyně Husákové pokládám za velmi zdařilou.

Z pozice vedoucího této práce, jsem měla možnost být přítomná všem fázím vzniku tohoto výsledného textu – od prvních úvah o tématu, vyhledávání literatury a relevantních zdrojů, specifikace výzkumné otázky, specifikace metodologického uchopení problému, „bolesti“ tvorby prvních kapitol, zvažování obsahu, jeho revize... až po fázi bilancující a polemizující s vlastním textem. Není úplně samozřejmé, aby práce studenta na bakalářském eseji procházela výše zmiňovanými etapami. Z mé osobní zkušenosti mívá vedení bakalářských prací nejčastěji charakter „vedení“ ve smyslu opakovaného informování a objasňování cíle výzkumné otázky, doplňování, korigování, neustálé směřování a korigování stylu ... atp. Spolupráce s kolegyní Husákovou měla od počátku zcela odlišný charakter. Předkládaná práce jejím „dílem“, moje role v procesu tvorby této práce byla skutečně pouze provázející a obracela se spíše k formálním aspektům práce a metodologii. Každá další konzultace mi byla velkým potěšením, protože jsem mohla sledovat, jak se úvahy o tématu, kterým se esej zabývá rodily, proměňovaly, dotvářely a ve finále i diskutovaly. Proč tak dlouze hovořím o víceméně osobní reflexi spolupráce s autorkou předkládané eseje? Pokládám totiž své osobní sdělení za důležitý kontext. Měl by ukazovat předkládanou práci nikoliv jako poslední počín studentky FHS uzavírající její působení na akademické půdě, ale jako začátek... Začátek, který se otevírá „atestem“ z imaginativního semináře Akademické psaní. Začátek, v němž stojí nadaný student, který si na konci své pouti psaním bakalářské eseje téma, které studoval, neodkládá, ale „studuje“ ho dál... aby přehodnotil či rozvinul své předchozí pozice a závěry. Z onoho imaginativního semináře bych kolegyni Husákové udělila s radostí atestaci s maximálním počtem možných kreditů.

Mám-li hodnotit předkládanou práci jako text teď a tady, neodpustím si dvě poznámky:

1. Text je obsahově velmi bohatý a ve své bohatosti může působit až roztržštěně. Osobně se domnívám, že by „teoretická část“ mohla být od prvních stran zaměřená jen a jen na manipulativní aspekty verbální komunikace. Možná by pak postrádala širší souvislosti sledovaného problému, ale na druhou stranu by mohla více strukturovat a rozpracovávat stěžejní otázky eseje. – např. kapitola 3.2. je v porovnání s předchozími velmi dlouhá a obsahově velice hutná. Je-li manipulace klíčovým mechanismem, který sledujeme (viz název práce a formulace výzkumné otázky), pak by možná měla být sledována jako fenomén nikoliv „v řadě“ (jak působí v předkládaném textu), ale „výsostně“ – tedy v textu od počátku, strukturovaněji a v podstatě směřující čtenáře k výzkumné části.
2. Z formulace výzkumné otázky vyvstává jako klíčové vyjádření „vhodně“ („*Vhodně zvolené vyjádření ovlivňuje pohled respondentů na danou problematiku*“ str. 7) . Ač toto vyjádření vystupuje jako velmi kontextové, není jeho specifikaci ve vztahu k realizované studii věnována pozornost. Jako by se předpokládalo, že čtenář po přečtení teoretické části už bude vědět, jaké vhodné máme v dané eseji na mysli. Závěr práce je k v tomto směru jediným počinem (alespoň).

Předkládanou práci doporučuji k obhajobě. Navrhuji její hodnocení v rozmezí 40-44 bodů.

Gabriela Málková, Mgr.

Praha 14.6.2006